

వసుంధర

అది హఠాత్తుగా తీసుకున్న నిర్ణయం కాదు. ఎన్నో ఆలోచించి ఇదిగో ఇది 'మై ఛాయిస్' అని తీసుకున్న నిర్ణయం. దాన్ని తండ్రికి చెప్పింది అంజలి. "అదేమిటమ్మా..." అంటూ నివ్వెరపోలేదా యన! "అమెరికాలో అంతమంది ఉద్యోగం... అన్ని లక్షల సంపాదన... వాటిని మానుకుని ఇక్కడ స్థిర పడతావా? చదువుకున్న పిల్లవి నాతో కలిసి వ్యవసాయం చేస్తావా?" అనీ అనలేదాయన. ఆమె ఆలోచనను మెచ్చుకున్నారు. "నీ జీవితం... నీ ఇష్టం" అంటూ పైకి విస్తరించాలని ఆరాటపడుతున్న పాదుకు పందిరి వేశారు.

అంజలి తండ్రిది అమలాపురం ధగ్గర 'గోడి' అని చిన్న పల్లె. అక్కణ్ణుంచి ఆయన చాలాకాలం క్రితమే హైదరాబాద్ వచ్చి వ్యవసాయం ఆరంభించారు. సంకర జాతి విత్తనాలకూ, రసాయనిక ఎరువులకూ ఆయన దూరం. పుష్టిని, రుచిని, ఆరోగ్యాన్ని ఇచ్చే సేంద్రియ పంటల్ని పండిస్తూ, ఓ వృద్ధాశ్రమాన్ని నిర్వహించడం మొదలుపెట్టారు. ఆ ఆల నుంచి డిగ్రీ వరకూ హైదరాబాద్ లో చదువుకున్న అంజలికి తండ్రి పద్ధతులు నచ్చాయి. ఎంటీ చదువుకోసం స్వయంగా వెళ్లి, డిగ్రీ చేతికొచ్చినా అక్కడే మంచి ఉద్యోగంలో స్థిరపడ్డా తన ఆలోచనల్ని సేంద్రియ వ్యవసాయం గురించే. తండ్రి వేసిన డ్రాక్టోటలూ, పచ్చదనంతో కళకళలాడే వ్యవసాయ భూములూ ఆమె కళ్ళలో నూ, కలలోనూ మెదిలేవి. అందుకే తండ్రిని చూడడానికి ఏడాదికి రెండు సార్లు భారత్ కు వచ్చేది. తండ్రిని, తల్లిలాంటి వ్యవసాయాన్ని విడిచిపెట్టడానికి మనసు రాక ఇక్కడే ఉండిపోవాలనిపించేది. బాగా ఆలోచించాక అది బడికి వెళ్ళడానికి మారాం చేసే పసితనపు చేష్టకాదనీ, తన భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దే మంచి ఎంపికనీ అంజలి అర్థం చేసుకుంది. ఇదిగో... ఇది మై ఛాయిస్ అని తండ్రికి చెప్పింది. ఆయన అంగీకరించారు. ఆశీర్వదించారు. సేద్యం కోసం నడుం బిగించిన స్వయంగా ఎంటీ పట్టుబడుతూ అంజలి - వ్యవసాయ క్షేత్రంలో పాటూ మరో కార్యక్రమం తనకోసం ఎదురు చూస్తోందిని త్వరలోనే గ్రహించింది.

"నా పేరు ఎల్లా, మాది జల్మి..." - డిల్లీలోని ఓ ఎస్టేట్ కార్యక్రమంలో అంజలితో పరిచయం చేసుకుందామి. తన 'ఇంటర్నేషనల్ ఆస్ట్రేలియాలో పెద్ద ఉద్యోగి'. "మంచి ఉద్యోగమే! కానీ మనసు మాత్రం సంపాదన మీద లేదు. ఏదో చేయాలని ఆరాటం" - ఎల్లా అలా అనగానే అంజలి కళ్ళు మెరిశాయి. ఆలోచనలు కలుస్తున్నాయి. "ఎం చెయ్యాలనుకున్నా రు?" అంజలి అడిగింది. "ఇండియా గురించి బాగా స్టడీ చేశాను. ఇక్కడ ఆడవాళ్ళపై హింస ఎక్కువ. వాళ్ళకు ఏదో రూపంలో సాయపడాలి. అందుకే ఉద్యోగం మానుకుని భర్తా పిల్లలతో ఇక్కడికివచ్చాను" ఎల్లా మాటలు విని అంజలి కదిలిపోయింది. ఆమె చేతులు పట్టుకుని అభినందించింది. "మీతో కలిసి సేవ చేయడానికి నేనూ సిద్ధంగా ఉన్నాను" ఎల్లాను అభినందించేచేతులు పట్టుకున్న అంజలి చేతులు ఆర్ధంగా బిగుసుకున్నాయి.

వ్యవసాయం మీద అభిలాషతో హైదరాబాద్ చేరుకున్న అంజలి బయో డ్రైనమిక్ వ్యవసాయం గురించి అధ్యయనం చేసింది. దానికి సంబంధించి గుజరాత్, కర్ణాటక రాష్ట్రాల్లో శిక్షణ తీసుకుంది. అప్పుడే వివిధ స్వచ్ఛంద సంస్థలు ఆమె దృష్టిని

ఒక్కటిపం
చాలు... వేల దీపాల్ని వెలిగిస్తుంది!
మంచి ఆలోచన ఒక్కటేనూ చాలు... మరిన్ని
సరికొత్త ఆలోచనలకు ఊతమిస్తుంది! మన ఛాయిస్
మంచిదైతే - 'మై ఛాయిస్'లు తెలుస్తాయి. అంజలి రుద్రరాజు
లాంటి అమ్మాయిల్ని ఆదర్శపథంలో నడిపిస్తాయి!

ఆడుకోవడమే ఆమె ఛాయిస్!

ఆకర్షించాయి. వ్యవసాయంతో పాటూ సమాజానికి సాయం చేయడం మనిషిగా తన బాధ్యత అనుకుంది. అందులో భాగంగా ఎస్టేట్ లతో అనుబంధాన్ని పెంచుకుని, వాటి కార్యక్రమాల్లో చురుకుగా పాల్గొంది. అలాంటి కార్యక్రమంలోనే ఎల్లాతో పరిచయం! ఇద్దరి ఎంపికలూ ఏకమయ్యాయి. 'మై ఛాయిస్' స్వచ్ఛంద సంస్థ నిర్మాణానికి పునాదులు వేశాయి! ఈ పునాదులకు కార్యక్రమం - హైదరాబాద్ నగరం. అక్కడ గృహ హింస పెచ్చరిల్లే ప్రాంతాలన్నీ. మహిళలపై అత్యాచారాలూ, ఆడపిల్లల ఆక్రమ రవాణా, కత్తిగాళ్లకు గురవుతున్న అబలల శరీరాలూ, నడి వీధి పాలవుతున్న నిరాధార జీవితాలూ... పత్రికలు తెరిచినా, టీవీ ఛానళ్ళ తరచినా పదే పదే ఇవే... ఇలాంటివే! అంజలి వీటిని అధ్యయనం చేసింది. జంట నగరాల్లో ఫలక్ నుమా, రెడ్ హిల్స్, షాహీన్ నగర్, బజార్ ఘాట్, ఫురాజ్ నగర్, యాకూత్ పురాలాంటి నూట ఇరవై రెండు సమస్యాత్మక ప్రాంతాల్ని గుర్తించింది. అక్కడ అట్టుడిపోతున్న అక్కతల్లిల్ని 'మై ఛాయిస్' బృందంతో అంజలి పరిశీలించింది.

సరే! సమస్యలున్నాయి. వాటిని పరిష్కరించాలన్న దృఢ సంకల్పమూ ఉంది. కానీ ఎలా? "బెల్ బజావో!" ఇది మహిళల సమస్యల్ని పరిష్కరించే ఉద్దేశంతో ఏర్పడ్డ సంస్థ. 'మై ఛాయిస్' వెంటనే వారిని సంప్రదించింది. తన బిల్లా డ్రీంట్ ను వివరించింది. మహిళలపై హింసాకాండ కొనసాగుతున్న ప్రాంతాల్లోకి చొచ్చుకుపోవాలి... బాధితుల్ని గుర్తించి, సమస్యల సుడి గుండంలోంచి బయటకు లాగాలి... అందుకు తగిన స్వచ్ఛంద సేవకులు కావాలి... వారికి ఎలాంటి శిక్షణనిచ్చాలి అన్న విషయం గురించి

మాట్లాడింది. తెలివైన వారిని, చురుకైన వారిని ఎంపిక చేసింది. హింసకు గురై, నిరాశ్రయులై, తమలాంటి వారి కోసం సేవలందించడానికి సిద్ధంగా ఉన్న వారిని బృందంలోకి తీసుకుంది. సుమారు ఎనభై మంది... నెలకు ఎనిమిది వేల రూపాయల గౌరవ వేతనం... 'బెల్ బజావో' నిపుణుల ద్వారా శిక్షణ... ఏర్పాట్లు పూర్తయ్యాయి.

"మిమ్మల్ని పీస్ మేకర్స్ అని పిలుస్తారు. మీరు బస్టీల్లో సాధారణ వ్యక్తులైతే తిరుగుతూ, అందరితో స్నేహంగా ఉంటూ బాధితుల్ని గుర్తించాలి. వారికి నిపుణులతో కౌన్సెలింగ్ ఇప్పించి ధైర్యం చెబుతారు. పరిస్థితులు అధ్యయనంగా ఉన్న వారికి ఆశ్రయం కల్పిస్తారు. ఉపాధి మార్గం చూపిస్తారు. మనం బదులకూ, శారీరక కూడా వెళదాం. వివక్ష, లైంగిక, శారీరక హింసల గురించి... వాటిని ఎదుర్కొనే పద్ధతుల గురించి అమ్మాయిలకు అవగాహన కల్పిస్తారు. తమ కాళ్ళ మీద తాము నిలబడేందుకు ఏం చేయాలో మనసుకు హత్తుకునేలా వివరిస్తారు" అంటూ శిక్షణ పొందిన పీస్ మేకర్ల బృందానికి అంజలి స్పష్టతనిచ్చింది. వారిని కార్యోన్ముఖుల్ని చేసింది. ఫలితంగా... ఏడాది కాలంలో నాలుగొందల పైబిలుకు కేసుల్ని 'మై ఛాయిస్' ఉద్యమ స్ఫూర్తితో పరిష్కరించింది. ముప్పై పాతశాలల్లో ఆరోందల మంది విదార్థినులతో పీస్ మేకర్ల మమేకం అయ్యారు. కట్టుకొన్న వాడు కన్నతండ్రి అన్న తేడా లేకుండా దారుణమైన హింసలకు గురవుతున్న అభాగినుల్ని ఆదుకున్నారు. కష్టాలను వాటిను కని, కన్నీళ్లను దిగమింగి 'మై ఛాయిస్' సాయంతో గట్టెక్కిన వారిలో ఓ ఫాతిమా ఉంది... ఓ సుమతి ఉంది... ఓ అయేషా ఉంది. ఇలా ఎందరో ఉన్నారు!

ఆమెను ఫాతిమా అని పిలుస్తారు. ఆమె భర్తకు ప్రేమ, దయ, అభిమానం లాంటివి అసలు లేవు. ఉన్నదల్లా అనుమానం. పైశాచిక ఆనందం. మాటలు తూటాల్లా పేల్చేవాడు. ఫాతిమా

మనసును తీవ్రంగా గాయపరిచే వాడు. మనసులో గాయం. అతని కంటికి కనిపించదు కదా! అందుకే పడునైన చురకల్తో ఆమె శరీరాన్ని గాట్లు పెట్టేస్తూ. తట్టుకోలేక పారిపోవాలని ప్రయత్నిస్తే బాత్ రూంలోకి బలవంతంగా నెట్టి బయట తాళం వేసి, రెండ్రోజుల పాటు బంధించాడు. ఆమె ఏడ్చింది. అరిచింది. ఇరుగుపొరుగు వారి సాయంతో బయట పడింది. పీస్ మేకర్ల సాయంతో 'మై ఛాయిస్' నీడలో చేరింది. చెప్పకోదగ్గ విషయం ఏమిటంటే... ఫాతిమా ఇప్పుడు పీస్ మేకర్ గా పనిచేస్తోంది.

సుమతి హైస్కూల్లో చదువుకుంటోంది. తండ్రి తాగుబోతు. కామపిశాచి ఆపహించినట్లు కన్న కూతురి మీదే అపూయిత్యం చేయబోయాడు. ఏడవడం తప్ప ఏమీ చేయలేకపోయింది! అలాంటి స్థితిలో పీస్ మేకర్లతో అంజలి ఆ ఇంటి తలుపు తట్టింది. సుమతికి ఇప్పుడు భద్రత లభించింది.

అయేషా వయసు పద్దాలుగు. నలభై రెండేళ్ల వ్యక్తితో ఆమె పెళ్లి నిశ్చయించారు పెద్దలు. అమ్మాయి వద్దంది. చదువుకుంటుంది. ఇంట్లో వాళ్ళ ఒత్తిడి చెయ్యబోతే అయేషా అరిచి గి పెట్టింది. ఆ బాలిక ఆక్రందన ఓ పీస్ మేకర్ కు వినిపించింది. 'మై ఛాయిస్' రంగంలోకి దిగింది. అయేషా ఇప్పుడు చదువుకుంటోంది.

"చెప్పాలంటే ఇలా ఎన్నో కథలు. అతులేని వ్యధలు... సమస్యల పరిష్కారానికి సానుకూల వైఖరితో కూడిన పద్ధతుల్ని పాటించడంతో పాటూ అవసరమైతే పోలీసుల సాయాన్ని, న్యాయవాదుల సహకారాన్ని తీసుకుంటున్నాం. ఆర్థిక సాయం కోసం ఎవరి మీదా ఆధారపడటం లేదు. నా సంపాదన 'మై ఛాయిస్'కి పెట్టుబడి. బాధితుల్ని సుడిగుండం నుంచి బయటకు తీసుకురావడంతోనే సరిపోదు. వారికి ఆశ్రయం ఇవ్వాలి. ఉపాధి కల్పించాలి. ప్రస్తుతం ఆ దిశగా ఓ పథకాన్ని రూపొందిస్తున్నాను" అన్నారు అంజలి.